Montilivi, feu inexpugnable

L'equip porta 11 victòries, 7 empats i la derrota amb els navarresos, entre lliga i promoció, des del 0-1 de l'Elx el 12 de desembre de 2015

Montilivi, feu inexpugnable

És habitual aquesta temporada, en els discursos de Pablo Machín al final dels partits, que acabi destacant el potencial dels rivals i el fet que tots vinguin a Girona "amb molt de respecte" i donant per bo, gairebé de sortida, l'empat. El tècnic ho va fer el dia de l'Almeria, el del Mirandés i dissabte contra l'Oviedo, en tots tres casos, duels finalitzats amb repartiment de punts. I en una cosa té raó: Montilivi ja no és aquell camp assequible on els rivals tenien assenyalat que era una sortida per puntuar. Sigui pels dos anys seguits fregant l'ascens, o per les nou campanyes seguides que el club fa que milita a Segona A en aquesta etapa moderna, el Girona s'ha guanyat el respecte dels rivals i a banda d'aquests arguments també ho acredita amb resultats: és l'equip de la categoria que més jornades seguides fa que no perd a casa en lliga regular (17), i aquest 2016 només ha cedit un cop davant la seva afició: el 0-1 contra l'Osasuna en la final del play-off d'ascens el 18 de juny passat.

La visita de l'Oviedo, dissabte, va servir per acumular el 17è partit imbatut a Montilivi en lliga regular. El Girona no perd al seu camp, en aquesta fase de la competició, des del 0-1 encaixat contra l'Elx el 12 de desembre de l'any passat, en la jornada 17 de la lliga anterior. Les coses no pintaven, aleshores, gens bé per als de Machín, que van encadenar dues derrotes seguides a l'estadi (abans el Còrdova s'hi havia imposat 1-2), i afrontaven la sortida posterior a Mallorca amb el neguit de poder caure en descens. Kiko Olivas ho va evitar amb el seu famós gol de l'empat en el descompte (1-1) i a partir d'allà va començar una espectacular remuntada, fomentada amb els grans resultats a casa, que va acabar duent l'equip a la promoció.

La ratxa d'imbatibilitat com a local del Girona, en lliga regular, va començar el 5 de gener de 2016 amb la victòria per la mínima sobre el Valladolid gràcies a un gol de Jairo en la recta final del duel. Aquell triomf es va encadenar amb dos més, davant del Ponferradina (4-0) i el Bilbao Athletic (2-1), que van servir per allunyar els blanc-i-vermells del perill. L'equip va seguir creixent. Nàstic i Oviedo, favorits per l'ascens, només van poder empatar a Girona (1-1), el Mirandés hi va caure (2-0), i més tard es van encadenar nous empats contra el Leganés (1-1, que acabaria pujant), i l'Osasuna (0-0). La recta final del curs passat va ser brillant: quatre triomfs seguits contra Alabès (1-0), Tenerife (1-0), Mallorca (1-0) i Alcorcón (2-0). El Girona es va classificar per a la promoció. En aquesta segona fase del campionat va ser capaç de tombar el Còrdova (3-1) en la primera ronda, i

va encaixar l'única derrota d'aquest any com a local davant l'Osasuna (0-1) a la final, en la que havia de remuntar el 2-1 encaixat a El Sadar. Ja en la present temporada, el Girona ha jugat cinc partits com a local. Ha guanyat l'Elx (3-1) i el Reus (1-0), i ha empatat contra l'Almeria (3-3), el Mirandés (1-1) i l'Oviedo (0-0). Tot plegat, entre lliga i promoció, 11 triomfs, 7 empats i un únic partit perdut.

Abans d'acabar el 2016 han de passar per l'estadi el Numància, el Tenerife, el Lugo, el Llevant i el Nàstic, per aquest ordre. Cinc partits que, en cas de no perdre's, servirien per tancar un 2016 de gran poder com a local i que podrien tornar a ser la plataforma de rellançament definitiu a la zona alta del campionat de lliga.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/17/montilivi-inexpugnable/809644.html?utm_source=rss